

Verslag TAC'90 35+5 - KMD 35+2 (uitslag 2-0):

Vandaag op de fiets of scooter naar TAC'90, want door het aangekondigde boerenprotest in het Zuiderpark zou het wel eens druk kunnen worden. Zonder tassencontrole weliswaar, zoals onze voorzitter schetste in zijn wekelijkse column, verzamelden we bij TAC'90 en de stemming was goed. Na het verdiende punt van vorige week, smaakte dit naar meer en als dit niet zou lukken, wisten we dat er altijd nog een goede keuken was in de kantine van TAC'90. Vooraf betichtten we hen van een psychologische oorlogsvoering, omdat we een kleedkamer kregen toegewezen met kapotte tafel en kraan. Daarna betraden wij als eerste het veld, dat bezaaid lag met ganzenpoep en de tegenstander kwam pas aanlopen rond de aanvangstijd. Hierdoor hadden wij weer een psychologisch voordeel, want wij waren er klaar voor en dat lieten we ook zien. Het eerste half uur waren wij veelal te vinden op hun helft en de beste kans belandde op de paal. Er werd lekker gespeeld, goed gecoacht en we hadden er veel zin in, dat bleek uit alles. Het weer was ook uitzonderlijk lekker, dit na een week met winters weer. Het enige dat eigenlijk stoorde waren de luide protesten uit het Zuiderpark. En toen dacht Frank een balletje terug te kunnen spelen op onze stand-in keeper Wim, maar de afstand was te groot en hij raakte de bal niet goed, waardoor de snelle nummer 10 van TAC'90 het 1^e doelpunt kon scoren. In de rust wilde Frank het goed maken met ons, maar hetgeen hij in gedachten had, matchte niet met onze ideeën. Dus op naar de 2^e helft en toen bleek er een blik open getrokken te zijn met verse Tikkie Takkie spelers. Toch hadden ze de hulp nodig van de leidsman, die tot dan toe onpartijdig had gefloten, daar waar we dat anders gewend waren. Maar nu floot hij voor een penalty, waar hij de bal net zo goed op de rand van het strafschopegebied had kunnen leggen. Uiteraard gebeurde dat niet. Zo werd de eindstand bepaald door 2 momenten, die TAC'90 niet zelf had weten te creëren. Dit was onze verdienste en zeker omdat we op het laatst nog een bal op de lat kopten, overheerste toch de teleurstelling. Het had namelijk ook net zo goed andersom kunnen zijn, qua score. Tijdens het broodje kip kerrie, bakkeljauw en frikandel beseften we dat we eindelijk in een poule zaten met gelijkwaardige tegenstanders en dat de resultaten echt wel zouden komen. Het bier smaakte ook steeds beter en Frank had zijn verdiende Gijpvogel mee laten delen, maar deze vogel kan daar niet zo goed tegen, getuige onderstaande foto's.

Door onze voorzitter en ex-veteraan zijn wij uitgenodigd om samen met zijn zwager Sieb het heugelijk feit via een reünie te vieren dat we ruim 12 jaar geleden op de middenpagina van Voetbal International hebben gestaan. Zie laatste foto.

